

Sygn. akt V U 215/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku D. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania D. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 21 stycznia 2016 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 215/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 21 stycznia 2016 r., znak (...), przeliczył wnioskodawczyni D. O. emeryturę od dnia 1 października 2015 r. Po doliczeniu okresu zatrudnienia od 1 kwietnia 2015r. do 31 lipca 2015r. i ustaleniu wymiaru okresów składkowych na 41 lat, 3 miesiące i 20 dni, a okresów nieskładkowych po dokonanej ich korekcie na 4 lata, 3 miesiące i 12 dni, emerytura wyniosła 1934,82 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji, sprecyzowanym ostatecznie na rozprawie w dniu 25 maja 2016 r., wnioskodawczyni D. O. wniosła o jej zmianę, zarzucając głównie nieprawidłowe ustalenie wymiaru okresów składkowych i nieskładkowych przy ustalaniu wysokości emerytury oraz kapitału początkowego. Powołując się na wysokość świadczenia otrzymywanego przez osoby pracujące z nią w podobnym okresie i na podobnym stanowisku, wskazała, że wysokość jej świadczenia jest zaniżona, mimo że po przyznaniu emerytury pozostawała w zatrudnieniu.

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniosł o jego oddalenie, wskazując, że wnioskodawczyni jest uprawniona do dwóch emerytur, obliczonych na podstawie art. 53 oraz art. 26 ustawy emerytalnej i wyjaśnił, że zaskarżoną decyzją po ostatecznym ustaleniu okresów nieskładkowych w ostatnim okresie zatrudnienia, dokonał prawidłowego przeliczenia emerytury w oparciu o art. 53 ustawy emerytalnej, z uwzględnieniem dodatkowego okresu zatrudnienia i korekty okresów nieskładkowych.

Sąd ustalił:

D. O., ur. dnia (...), jest uprawniona od dnia 1 marca 2009 r. do emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej, przyznanej na podstawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 19 marca 2009 r. Do obliczenia wysokości świadczenia organ rentowy uwzględnił 35 lat i 6 dni okresów składkowych oraz 4 lata, 1 miesiąc i 28 dni okresów nieskładkowych. Emerytura wyniosła 1454,16 zł brutto.

Wobec kontynuowania zatrudnienia po przyznaniu prawa do powyższego świadczenia, emerytura wnioskodawczyni była przeliczana stosownie do składanych przez nią wniosków, poprzez uwzględnienie w wymiarze świadczenia kolejnych wykazywanych okresów zatrudnienia.

Decyzją z dnia 26 maja 2015 r., wskutek rozpoznania wniosku D. O. o emeryturę z dnia 11 maja 2015 r., organ rentowy przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej od dnia 1 maja 2015r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Wysokość świadczenia ustalono zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej. Kwotę składek na koncie ubezpieczonej z uwzględnieniem waloryzacji ustalono na 96670,80 zł., kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – na 399759,81 zł, średnie dalsze trwanie życia – 236,30 m-cy. Wyliczona kwota emerytury wyniosła brutto 1574,93 zł. W związku z tym, że była ona niższa niż emerytura dotychczas ustalona, oraz w związku z kontynuowaniem zatrudnienia, świadczenie to zostało zawieszona. Organ rentowy kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego przyjął w oparciu o decyzję z dnia 25 maja 2015 r., w której ustalono jego wysokość na dzień 1 stycznia 1999 r. i przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy emerytalnej na kwotę 125466,88 zł, przy uwzględnieniu okresów składkowych w wymiarze 28 lat, 11 miesięcy i 13 dni (łącznie 347 miesięcy - w tym 4 lata i 1 dzień okresów sprawowania opieki nad dziećmi) oraz 16 dni okresów nieskładkowych,

Wymiar okresów składkowych był wyższy od wymiaru ustalonego w poprzedniej decyzji ustalającej wysokość kapitału początkowego z dnia 23 kwietnia 2009 r., który wynosił 24 lata, 11 miesięcy i 13 dni, zaś wykazane okresy sprawowania opieki nad dziećmi były ujęte jako okresy nieskładkowe i dawały łączny ich wymiar 4 lat i 1 dnia.

W dniu 3 sierpnia 2015r. wnioskodawczyni wystąpiła z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości emerytury poprzez doliczenie okresów składkowych i nieskładkowych na podstawie przedłożonego świadectwa pracy z dnia 31 lipca 2015r. i druku Rp7 z dnia 3 sierpnia 2015r.

Decyzją z dnia 24 sierpnia 2015r. organ rentowy, wykonując powyższy wniosek, dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury z art. 24 ustawy emerytalnej. wyliczając ją w kwocie dotychczas ustalonej – 1574,93 zł. Jednocześnie organ rentowy wskazał na brak możliwości przeliczenia emerytury na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej, z uwagi na rozbieżność danych odnośnie osiągniętego wynagrodzenia i okresów zasiłków chorobowych, zawartych w nowych dokumentach w stosunku do treści wcześniej przedłożonych dokumentów. Poinformował, że możliwość przeliczenia zaistnieje po przedstawieniu prawidłowej dokumentacji ostatniego okresu zatrudnienia ubezpieczonej.

Po wyjaśnieniu powyższych rozbieżności, organ rentowy na podstawie wniosku D. O. z dnia 13 października 2015 r. i przedłożonych przez nią dokumentów skorygowanych za okres zatrudnienia do 31 lipca 2015r., organ rentowy wydał decyzję zaskarżoną w niniejszej sprawie. Po doliczeniu okresu zatrudnienia od 1 kwietnia 2015r. do 31 lipca 2015r. i ustaleniu wymiaru okresów składkowych na 41 lat, 3 miesiące i 20 dni, a okresów nieskładkowych po korekcie na 4 lata, 3 miesiące i 12 dni, emerytura wyniosła 1934,82 zł.

Korekta okresów składkowych nie wpływała na wysokość kapitału początkowego, gdyż nie dotyczyła okresów sprzed 1 stycznia 1999r.

d o w ó d: akta emerytalne ZUS tom I: decyzja z dn. 19.03.2009r. – k. 41, wniosek z dn. 3.08.2015r. z załącznikami - k 256-261, dokumenty dotyczące korygowania okresów składkowych i wynagrodzenia – k. 265-273, decyzja z dn. 21.01.2016r. - k.274; tom II: wniosek – k. 1, decyzja z dn. 26.05.2015r. – k. 15, decyzja a dn. 24.08.2015r. – k. 17;

- akta kapitałowe : decyzja z dn. 23.04.2009r. z załącznikami – k. 39-41; decyzja z dn. 25.05.2015r. z załącznikami – k. 47-51; zestawienie okresów ubezpieczenia z dn. 21.01.2016r. – k. 52.

Sąd zważył:

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie.

Stawiane w odwołaniu zarzuty okazały się bezpodstawne w świetle treści akt ubezpieczeniowych wnioskodawczyni. Wynika z nich, że jest ona uprawniona do dwóch emerytur – obliczanej na tzw. starych zasadach z art. 53 ustawy emerytalnej (system zdefiniowanego świadczenia) oraz emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, z art. 24 ustawy emerytalnej, której wysokość oblicza się według odmiennych zasad z art. 26 tej ustawy (tzw. system zdefiniowanej składki). Zaskarżona decyzja, która- obok zarzutów odwołania -wyznacza zakres przedmiotu sporu w niniejszej sprawie, dotyczyła przeliczenia emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z art. 53 w.w. ustawy emerytura wynosi:

- 1)24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2)po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3)po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych.

Katalog okresów składkowych i nieskładkowych zawiera art. 6 i 7 ustawy emerytalnej. Zgodnie z art. 7 ust. 5 przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy - z powodu opieki nad dzieckiem stanowią okresy nieskładkowe. Wbrew żądaniom wnioskodawczyni brak jest przepisów, które pozwalałyby na zaliczenie powyższych okresów sprawowania opieki nad dzieckiem do okresów składkowych na potrzeby wyliczenia emerytury w oparciu o art. 53 ustawy emerytalnej. Nie było też podstaw do zastosowania przelicznika 1,3 do tych okresów. Możliwość taka istnieje zgodnie z art. 174 ust. 2a ustawy emerytalnej jedynie przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego. Jednakże kapitał początkowy nie jest elementem podstawy obliczania emerytury w systemie zdefiniowanego świadczenia, a ma znaczenie jedynie przy ustalaniu emerytur na nowych zasadach z art. 26 ustawy emerytalnej. Według tego przepisu emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. W myśl art. 25 ust. 1 podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 ustawy emerytalnej, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Skoro zatem emerytura wnioskodawczyni w zaskarżonej decyzji nie była ustalana na podstawie art. 25 i art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, brak jest możliwości zastosowania przepisów ustawy z dnia 5 marca 2015 r. o zmianie ustawy emerytalnej (Dz. U. poz. 552), wprowadzających w życie art. 174 ust. 2a, to brak jest tym samym podstaw prawnych do przeliczenia emerytury poprzez przyjęcie okresów niewykonywania pracy z powodu opieki nad dzieckiem przy zastosowaniu wskaźnika 1,3 % podstawy wymiaru.

Na marginesie należy zauważyć, że ostatnio ustalona wysokość kapitału początkowego, decyzją z dnia 25 maja 2015r., uwzględnia w sposób prawidłowy wymiar okresów składkowych i nieskładkowych z uwzględnieniem treści art. 174 ust.

za ustawy emerytalnej, a przeliczenie emerytury powszechnej, na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej niezaskarżoną i ostateczną decyzją z dnia 24 sierpnia 2015r., uwzględnia treść powyższej decyzji kapitałowej.

Jednocześnie okresy składkowe oraz nieskładkowe, wskazane w skorygowanych dokumentach dotyczących ostatniego okresu zatrudnienia wnioskodawczynie nie były przez nią skutecznie zakwestionowane. Przyjęte wymiary okresów składkowych i nieskładkowych w zaskarżonej decyzji, w ocenie Sądu, znajdują podstawę w dokumentach zgromadzonych przez organ rentowy, w tym uwzględniają skorygowane okresy nieskładkowe, wynikające ze świadectwa pracy i zaświadczenia, przedłożonych przez wnioskodawczynię wraz z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości emerytury z dnia 13 października 2015 r. Jednocześnie wnioskodawczynie nie podała żadnych twierdzeń i dowodów, które powodowałyby na ustalenie innego wymiaru okresów ubezpieczenia, niż wynika to z dokumentów uwzględnionych przez organ rentowy przy wydawaniu badanej decyzji z dnia 21 stycznia 2016r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał zaskarżoną decyzję za prawidłową i w konsekwencji na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.